

Veverka obecná

seriál

**PŘÍRODA
VALAŠSKA**

Jediného našeho stromového hlodavce není třeba zvláště představovat. Mnoho lidí však neví, že patří k ohroženým druhům naší fauny a z hlediska myslivosti je již mnoho let celoročně hájený.

Veverka se vyskytuje ve dvou barevných variantách – tmavohnědé a rezavé, přičemž existují i přechodné formy mezi oběma základními zbarveními. Tmavá forma se vyskytuje více v horách a v chladných údolích řek, zatímco forma rezavá je hojnější v nižších teplých polohách.

Veverka dobře šplhá po kmenech stromů i u těch, které mají hladkou kůru. Umožňují jí to silné, dlouhé a zakřivené drápy. K orientaci při šplhání jí slouží smyslové chlupy na krku, břiše i nohou.

Veverka je schopna skákat na stromech až do vzdálenosti 4 m. Ocas přitom používá jako padák i kormidlo zároveň. Pomocí zvláštního svalu může měnit jeho tvar. Při spánku jej využívá jako pokrývku těla.

Veverka je všežravec. Kromě známých oříšků - plodů lísky obecné - se ráda

příživuje i na ořeších ořešáku vlašského, pro něj je ochotna po zemi překonávat i velké vzdálenosti mimo stromy. Pochutná si i na vejcích a mláďatech ptáků. Na jaře ožírá pupeny a mladé výhonky stromů, často jsou v jejím jídelníčku houby. V zimě se živí hlavně semeny ze šišek jehličnanů. Pomáhá tak k obnově lesa.

Veverka si staví kulovité hnízdo z větví, listů a mechu v koncových větvích korun stromů. Mnohdy využije pro hnízdo

i stará hnízda vran a strak nebo stromové dutiny. Mláďata má 1 až 3 krát ročně od února do srpna v počtu 3 až 7, která se osamostatňují po dvou měsících od narození. Dožívá se maximálně věku 6 let.

Stavy veverek hodně kolísají v závislosti na úrodě semen, jimiž se živí. Přesto je prokázáno, že její stavy se oproti minulosti z dosud neobjasněných příčin značně snížily. Zaslouhují proto naši ochranu, i když občas si přílepší z našich zásob a mnozí zahrádkáři to nelibě nesou.

**Autor: Karel Pavelka,
zoolog**

Muzeum regionu Valaško

Foto: Jan Ovesný